

ระเบียบ ก.ร.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ พ.ศ. 2536

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ก.ร. ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ พ.ศ. 2536"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา 44 (4) และ (5) จะออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใด ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 4 การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 (5) ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(2) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 จัตวา โดยปกติให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

(3) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ควรต้องออกจากราชการความกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(4) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการบ่อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกบ่อนหลัง ไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ ความสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ 5 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา 57 จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ออกตามความในมาตรา 57

ข้อ 6 การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัย โดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(3) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งบ่อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(5) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 27 มาตรา 29 มาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(6) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ต้อง
ถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออก
หรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันออกจากราชการนั้น

(7) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ต้อง
ถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่ง
ปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(8) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้
สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้
ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ 7 การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ที่ใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ ให้นำข้อ 4 หรือข้อ 6 แล้ว
แต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 8 ให้เลขานุการ ก.ร. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2536

(นายมารุต มุนนาค)
ประธาน ก.ร.